

Vergeet mij niet,
wees goed voor elkaar.

Dankbaar kunnen we terugzien
op het leven van

GEZINA SIEMERINK geboren Engbers
sinds 2 maart 1961 weduwe van
GERHARDUS SIEMERINK

Geboren 9 juni 1912 te Zuid-Berghuizen. Opnieuw gesterkt door 't Sacrament der zieken, is zij in het Dinkeliziekenhuis te Losser door God tot Zich geroepen op 1 mei 1981. Haar lichaam is op 6 mei daarop volgend ter ruste gelegd op de begraafplaats te Oldenzaal.

Ze was 'n echte lieve moeder, de spil van ons gezin. Ze voelde zich gelukkig temidden van haar kinderen en kleinkinderen, en vond daar gezelligheid waar ze zo van hield. Op verjaardagen en andere feestelijke gebeurtenissen kon ze zich al maanden van tevoren verheugen. Ze was zeer gastvrij en had graag mensen om zich heen. Bezoek van familie en kennissen stelde ze altijd bijzonder op prijs. Iedereen was bij „tante Sien” van harte welkom.

Dat ze altijd zo opgewekt en levenslustig is gebleven, is des te verwonderlijker daar ze in haar leven heel wat tegenslagen en verdriet heeft gekend. Ook na haar verlamming bleef ze opgewekt en belangstellend. De wil om te leven, om

bij haar kinderen te kunnen zijn, was zó groot, dat ze de strijd tot 't laatste toe niet wilde opgeven

Dit alles zullen we blijvend in haar waarden. Onze waardering geldt ook haar moed, die ze, gesteund door haar kinderen, wist op te brengen om het bedrijf voort te zetten en uit te breiden, na het overlijden van ons Pa.

Haar kleinkinderen, die bij haar alles gedaan konden krijgen, en wij, haar kinderen, zullen haar erg missen.

Maar ze zal in ons hart blijven voortleven als **Ons Ma**, die ondanks haar ziekte van de laatste jaren nooit zelfbeklag had en die de kinderen niet met haar problemen wilde belasten. Nu leeft ze voor altijd samen met Pa bij God. Laat ons dit als troost zijn.

Sterker dan de dood is de liefde !

Wij willen iedereen die zo met ons meegeleefd heeft, hartelijk dank zeggen.

Kinderen en
Kleinkinderen